

Een aantal van de veertien levensgrote krijgers van keizer Qin Shi Huangdi (boven). Rechts de verzameling van keizer Jingdi en uiterst rechts een de-tail.

Openingstijden

- ▶ De tentoonstelling in Maaseik toont de grafgriften zoals die zijn – en nog altijd worden – gevonden in Xi'an in China.
- ▶ De expositie bestaat uit veertien levensgrote terracotta figuren en circa tweehonderd voorwerpen uit goud, brons en jade.
- ▶ De tentoonstelling is te zien vanaf vandaag tot en met 31 maart 2009.
- ▶ Open: dagelijks van 10-18 uur; zaterdag tot 21 uur.
- ▶ Er wordt gewerkt met blokkuren. Tickets zijn te bestellen via de website: www.musea-maaseik.be of via telefoonnummer: 0032-70-210125.

Chinees leger rukt op in de kerk

Ontwerpbureau uit Eindhoven maakt expo Terracottaleger Xi'an.

door Rob Schoonen

De Chinese delegatie vloog hem om de nek toen die de bijna afgeronde presentatie zag. Dat bevreesde Marcel Wouters wel een beetje, maar toen vervolgens de voorman van het gezelschap hem nadrukkelijk uitnodigde om een rondreis in China te komen maken („U moet bij ons komen lesgeven!“), ja - toen had de Eindhovense ontwerper wel door dat het serieus was. De tentoonstelling 'Het terracottaleger van Xi'

an' wordt geroemd en geprezen. Ontwerp en uitvoering? Marcel Wouters Ontwerpers. Uit Eindhoven. Eerder was de presentatie van het bekende, uit gebakken klei opgetrokken Chinese leger te zien in het Drents Museum in Assen. Daar trok ze het recordaantal van 354.000 bezoekers. Vanaf vandaag zijn de uit 2000 voor Christus daterende beelden te zien in Maaseik en ook daar verwachten ze drommen geïnteresseerden. Anders dan in Assen, waar Wouters en zijn team te maken hadden met een museum, was de uitdaging in Maaseik veel groter. De Minderbroederskerk bleek een rommelige ruimte: „Mijn mond viel open toen we hier binnen-

kwamen: zo vol, zo barok, zo...“, aldus Wouters. En dus was er al snel de idee om een 'ruimte' te maken in de kerk. Met bijzondere, blauwachtige doeken werd de hele kerk ontdaan van zijn drukke wanden vol schilderijen en tierelantijntjes. Een deel van de koorbanken werd verwijderd en een nieuwe, houten vloer gelegd. Als klap op de vuurpijl bedacht Wouters een brug, op zo'n vier meter hoogte: „Dan heb je prachtig zicht op de veertien grote soldaten en de rest van de presentatie. Vanaf de brug lijkt het ook een beetje op de situatie zoals de figuren worden gevonden in China; daar hebben ze ook een hoge balustrade gemaakt.“ Wouters houdt van details. Zo

Ontwerper Marcel Wouters. foto's Franco Gori

zijn de planken waarop de grote figuren staan, zwart geschilderd:

een verwijzing naar het feit dat een fiks deel van de terracotta soldaten is verbrand. Nog zo'n detail: in de sleuven op de bodem van de enorme glazen vitrines ligt geel, of blauw zand: „Dat is een verwijzing naar de verf die oorspronkelijk op de figuren zat“, aldus de ontwerper. Wouters stelt de bezoeker altijd voorop bij het bedenken van tentoonstellingen: „Dat lijkt heel logisch, maar dat is het niet; vaak zijn dingen veel te abstract of té interactief. Ik wil dat de mensen echt het gevoel hebben dat ze erbij horen, en dat de kracht van het geëxposeerde overkomt. Nu zijn deze beelden zo sterk dat wij er eigenlijk niet zo heel veel aan hoeven te doen. Maar wat we ge-

daan hebben, komt blijkbaar goed over“, verwijzend naar de enthousiaste reacties. De aan de TU/e afgestudeerde ontwerper doet er ogenschijnlijk wat luchtigjes over, maar weet terdege dat hij met kostbaarheden van doen heeft. Een heel team Chinezen plaatst bijvoorbeeld de beelden in de vitrines: daarna mogen ze niet meer open. Kosten van de presentatie: 2,2 miljoen euro. Gedurende de hele periode zijn er tien veiligheidsmensen actief - dag en nacht. Verzekeringskosten? Iets meer dan 53 miljoen euro. Wouters weet dat allemaal, maar kijkt nu nog altijd met respect naar de oude generaals, boogschutters, harnassen en de vele

dieren in klei. De man die verantwoordelijk is voor veel tentoonstellingen - onder meer het nationale monument Kamp Vught - weet ook in de geboorteplaats van de gebroeders Van Eyck de juiste snaar te raken. Succes verzekerd. Nu nog iets in Eindhoven? „De Steentjeskerk lijkt me wel iets...“